

B.

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen,
ter zake bouw- en snoeiafval te hebben achtergelaten

deze feiten, thans omschreven door artikel 12 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te **in de periode van 01.05.2009 tot 01.06.2012**

C.

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,
ter zake bouw- en snoeiafval te hebben achtergelaten

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

te **in de periode van 01.06.2012 tot de datum van het bevel tot dagvaarding**

D.

bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

- een omgebouwde container
- een houten tuinhuis/bergplaats met zadeldak (naast de container)

- een houten chalet met plat dak
- een ijzeren volière
- een houten tuinhuis met zadeldak (aan het toegangshek)
- een hondenren en hondenhok
- een trampoline, picknicktafel, dubbele schommel en tuinornament
- een prefab garage dienstig als stroberging
- een vervallen tuinhuis
- een wit houten kippenhok
- een grote stacaravan met overdekt terras en vaste bbq
- een klein kippenhok
- afsluitingen op en rond de eigendom

op de grond gelegen te _____ en / _____ ten
 kadaster gekend onder _____ in
 eigendom toebehorende aan _____, geboren te _____ op _____
 _____, wonende te _____

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van
03.09.2008 tot 12.04.2011

E.

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-2° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, te hebben ontbost in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3 § 1 en 3 § 2 van dit decreet,

op de grond gelegen te _____ en _____ t, ten
 kadaster gekend onder _____ in
 eigendom toebehorende aan _____, geboren te _____ op _____
 _____, wonende te _____

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van
13.02.2007 tot 12.04.2011

F.

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben

uitgevoerd of voortgezet, door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, middels de aanleg van:

- een siervijver
- een betonnen plateau (naast de voliére)
- grindpad/verharding

op de grond gelegen te _____ ten
 kadaster gekend onder _____ in
 eigendom toebehorende aan _____, geboren te _____ op _____
 _____, wonende te _____

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van
 03.09.2008 tot 12.04.2011

Met de omstandigheid dat de supra omschreven misdrijven omschreven onder de tenlasteleggingen D, E en F gepleegd werden door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep (art. 6.1.1 lid 2 VCRO) (OK II, stuk 4).

Met de omstandigheid dat de beklaagde in staat van wettelijke herhaling verkeert, aangezien het nieuwe misdrijf gepleegd werd nadat hij veroordeeld werd op 16/11/2009 bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent tot een gevangenisstraf van 1 jaar, met volledig uitstel gedurende 3 jaren, een geldboete van 3.000 euro, waarvan 1.500 euro met uitstel gedurende 3 jaren en de ontzetting uit de rechten waarvan sprake in artikel 31 Sw. gedurende 5 jaren wegens huisjesmelkerij (3 feiten), inbreuken op de wooncode (2 feiten) en inbreuken op het kamerdecreet (5 feiten) met de verzwarende omstandigheid dat van voormelde activiteiten een gewoonte werd gemaakt, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, voordat vijf jaren zijn verlopen sinds de datum waarop hij zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is.

Vordering herstel t.a.v. voormelde tenlasteleggingen A, B en C

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ook overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 30 april 2013 en ingeschreven in het vergunningenregister van de gemeente _____ op 30 april 2013.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 28 mei 2013.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de zitting van 10 september 2013.

De zaak werd op de zitting van 10 september 2013 in zijn geheel voor de zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

2. De rechtbank hoorde op de zitting van 10 september 2013:

- de middelen en de conclusies van de burgerlijke partij _____, wonende te _____, in haar eis tegen de beklagde, voorgedragen door haarzelf;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer _____, substituut-procureur des Konings;
- de beklagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester _____, advocaat te _____;

3. De rechtbank heeft op 22 oktober 2013 een tussenvonnis uitgesproken waarbij werd gezegd dat de rechtbank op 19 november 2013 ter plaatse zou gaan op de betrokken percelen en waarbij de persoonlijke verschijning van de beklagde werd bevolen.

4. Op 19 november 2013 is deze plaatsopneming doorgegaan in aanwezigheid van:

- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door _____ substituut-procureur des Konings;
- de beklagde en zijn raadsman meester _____ advocaat te _____;
- _____ burgerlijke partij;

- **Agentschap Natuur en Bos**; inspecteurs van het
- **RWO**; en
en van het Agentschap

De zaak werd in voortzetting gesteld naar de zitting van 11 februari 2014.

5. De rechtbank hoorde op de zitting van 11 februari 2014:

- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door
substituut-procureur des Konings, dat zijn vordering
handhaafde;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, die ook een stuk
neerlegde.

6. De verjaring van de strafvordering is op heden voor geen van de ten laste gelegde feiten ingetreden.

7. De beklaagde is ter terechtzitting van 28 mei 2013 vrijwillig verschenen voor de tenlastelegging E voor de periode van 13 februari 2007 tot 12 april 2011.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

8. De rechtbank hanteert hieronder eerst de samenvatting van de relevante feiten, zoals reeds weergegeven in het tussenvonnis van 22 oktober 2013.

Tenlasteleggingen A, B, C en E

9. is eigenaar van de percelen kadastraal gekend

Deze percelen zijn gelegen langs de

Het perceel is kadastraal gekend als "vakantieverblijf"; de percelen
en als "bos".

De percelen werden volgens de gegevens van het registratiekantoor aangekocht bij notariële akte van 13 februari 2007 en 3 september 2008.

Op 22 maart 2007 werd proces-verbaal opgesteld wegens de ontbossing van de percelen en

De boswachters stelden tijdens hun dienstronde vast dat een bosperceel dat bezet was met lorken, volledig gerooid was: alle bomen waren gekapt en de wortelstelsels van de bomen werden verwijderd; na het verwijderen van de wortelstelsels werd het terrein deels genivelleerd. Het hout van de gekapte lorken lag op het terrein gestapeld. Het grootste deel van de verwijderde wortelstelsels werd gestort aan de rand van het aanpalende bosperceel. Aan de zuidelijke en oostelijke perceelgrens werden ronde metalen palen geplaatst voor het oprichten van een afsluiting. Op het terrein stond een stacaravan met een oppervlakte van ongeveer 27 m². De oppervlakte van de ontbossing bedroeg 1012 m².

Het ontboste perceel is op het gewestplan ingekleurd als gebied voor verblijfsrecreatie. Op een topografische kaart uit 1993 stond het perceel aangeduid als bos en deel uitmakend van een groter boscomplex.

Het proces-verbaal werd opgesteld ten laste van die nog als eigenaar van het perceel bekend stond. Het perceel was echter kort voordien aangekocht door

10. Op 21 april 2007 troffen de boswachters aan die bevestigde de nieuwe eigenaar te zijn van de percelen en . Hij verklaarde toen:

"Op het perceel stond een vervallen chalet en lorkenbomen die in slechte toestand verkeerden. Ik heb de bomen gerooid en het vervallen chalet afgebroken. Ik wist niet dat voor het rooien van de bomen een vergunning nodig was. De stacaravan staat voorlopig op het terrein in afwachting van het plaatsen van een nieuwe chalet. Voor het plaatsen van het chalet zal ik een bouwvergunning aanvragen. Het is de bedoeling om de rest van het perceel opnieuw aan te planten met bomen nadat de chalet er staat. De stronken van de bomen heb ik aan mijn aanpalende buurman gegeven" (OK 1, pagina 12 straf dossier).

11. Overeenkomstig het destijds toepasselijke art. 95 Bosdecreet vorderde het bestuur de volgende herstelmaatregelen:

- verwijdering van de in beton geplaatste afsluitingspalen;
- verwijdering van de opgerichte stacaravan;
- verwijdering van de uitgegraven wortelstelsels en gestapelde houtbewerking;
- effenen van het terrein;
- heraanplanten van het bosperceel met standplaatsgeschikte boomsoorten zoals zomereik, berk, witte els, tamme kastanje eventueel aangevuld met lijsterbes, sporkenhout, vier, ... (OK 1, pagina. 3 straf dossier).

12. Op 2 september 2008 werden nieuwe vaststellingen gedaan met betrekking tot de percelen en

Er werd vastgesteld:

- *De voormalige bosoppervlakte werd ingezaaid met een graszaad mengsel en beplant met enkele fruitbomen en enkele gecultiveerde niet-inheemse bomen.*
- *Ca. 3 are ls omheind met palen en groene tuindraad van 1,20 meter hoog waarbinnen twee schuilhokken zijn opgetrokken. Binnen de omheining lopen 1 pony, 3 schapen en 8 hoenders. De fruitbomen binnenin zijn ontschorst door veevraat en afgestorven.*
- *Rond de woonwagen staat allerhande materieel (tuinmeubilair, vuilbakken, werken bouwmaterialen, metalen palen met betorvoet, metalen poorten, ...) geplaatst.*
- *Naast en achter de woonwagen, ter hoogte van de westelijke perceelgrens, liggen grote hoeveelheden bouwafvalstoffen gestort, bestaande uit (restfracties van) afbraakmaterialen: plastic golfplaten, (paletten)hout, asfaltroofig, autobanden, etemietresten (asbesthoudend), Ytong-stenen, bak- en snelbouwstenen, isolatie(schuim)materiaal, spuitbussen, keramiek, (gewapend) glas, elektriciteitsleidingen, ... Wij schatten het volume bouwstort op ca. 40 m³.*

13. Op 2 september 2008 werden eveneens vaststellingen gedaan met betrekking tot het aanpalende perceel

- *Op de toegangsdreef ter hoogte van het perceel ligt een grote hoop (ca. 4 x 1 x 1 meter) bouwafval en -materialen (gipsplaten) gestort.*
- *Een nieuwe watermeterput (1 x 1 x 1 meter) ligt vooraan het perceel half open, vanwaar een gele waterleidingdam vertrekt naar het perceel.*
- *Vooraan het perceel is een oppervlakte van 11 x 11 meter kaal gekapt, ontstronkt en omheind met zwart-gele paaltjes en plastic ketting. Een strook van 1 x 2 meter van de voormalige bosbodem werd verhard met bouwafval. Het aantal gekapte bomen is niet vast te stellen.*
- *In de perceelsranden liggen tientallen stamdelen van Grove dennen gestapeld, in het perceel liggen nog enkele niet-geruimde stamdelen. Wij tellen minstens 35 stobben van recent gekapte dennen met een gemiddelde stam voetdiameter van 25 cm.*
- *In het perceel ligt een cirkelvormige vuurstoekplaats waarop nog niet volledig verbrand kroon- en snoeihout. In de nabijheid staat een blauwe gasfles met brander. Verderop liggen bouwmaterialen gestapeld, bestaande uit glasdallen, Ytong- en snelbouwstenen en gerecupereerde houten planken.*
- *Achteraan het perceel is een metalen handrennen opgetrokken (3 x 3 x 2 meter) met hondhok, waarin hond () loopt.*
- *Het snoeihout van een recent gekapte paplaurierhaag werd in het aanpalende perceel (aangeduid als "te koop") gestort."*

14. Bij aangetekende brief van 3 september 2008 werd overeenkomstig artikel 111bis Bosdecreet de stopzetting van alle werken en handelingen strijdig met dit decreet, bevolen (OK 1, pagina 50 straf dossier).

15. Tijdens zijn verhoor op 10 september 2008 bevestigde dat hij geen vergunningen had aangevraagd. Het bouwafval ging hij gebruiken om putten op zijn privé-weg op te vullen. Hij ontkende op het perceel bomen te hebben gekapt: hij had enkel het perceel opgekuist en de gebroken en gevallen bomen omgezaagd. Hij verklaarde zich bereid tot uitvoering van de herstelmaatregelen tegen 31 maart 2009 (OK 1, pagina 33-34 straf dossier).

16. Het Agentschap voor Natuur en Bos stelde als herstellvordering voor (OK 1, pagina 32 strafdossier):

- *alle aangevoerde materialen en gestort bouwafval op beide percelen worden verwijderd en legaal afgevoerd: storthopen, verhardingen, bouwmaterialen.*
- *alle snoeiafval van de paplaurierhaag wordt verwijderd uit het aanpalende bosperceel en legaal afgevoerd*
- *alle niet-vergunde constructies op beide percelen dienen, indien niet legaliseerbaar, te worden verwijderd: watermeterput, omheiningen (palen, draad, kettingen), hondenren, woonwagen, schuilhokken, verhardingen*
- *alle aangeplante fruitbomen en niet-inheemse boomsoorten op beide percelen worden verwijderd uit de bospercelen*
- *de vuurstookplaats in perceel _____ wordt verwijderd*
- *indien geen kapmachtiging wordt verkregen ter regularisatie van de uitgevoerde kapping in perceel _____ dienen de gekapte bomen vervangen te worden door standplaatsgeschikt inheems loofhout (bosplantsoen tussen 90 en 180 cm hoog van zomereik (*Quercus robur*), berk (*Betula pendula*), tamme kastanje (*Castanea sativa*), lijsterbes (*Sorbus aucuparia*), sporkehout (*Rhamnus frangula*), hazelaar (*Corylus avellana*), te planten in een plantverband van maximum 3 x 3 meter. Indien de aangeplante soorten afsterven, dienen deze opnieuw vervangen te worden, tot de herbebossing is geslaagd.*
- *alle herstelmaatregelen voor perceel _____ gevorderd in het aanvankelijk proces-verbaal met notitie nr. _____ d.d. 22/03/2007 blijven geldig: herbebossen conform de richtlijnen hier boven vermeld, verwijderen alle niet-vergunde constructies."*

17. Op 10 juli 2009 werd evenwel vastgesteld dat de werken gewoon waren voortgezet.

De hopen bouwafval waren grotendeels opgekuist en lagen nu aan de ingang van het perceel; het steengruis werd gebruikt voor de aanleg van een verharding. Er was een zwaar metalen hek geplaatst. Het tuinhuisje in de hoek van het perceel werd opgeknapt; de stacaravan stond er nog steeds. De waterput en het hondenren waren er nog. Er was gras gezaaid en enkele boompjes werden geplant. Op de aangelegde weide stond een pony. Een container deed dienst als schuilstal en er stond een tuinhuis op. Het hele perceel was omheind met Bekaertdraad en paaltjes; ernaast werden tuinconiferen geplant (OK 1, p. 52).

18. Op 5 oktober 2009 werd vastgesteld dat _____ verder werken uitvoerde. Thans was op perceel _____ een nieuwe chalet in aanbouw. Daarvoor werd door de lokale politie een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld (proces-verbaal _____)

De volgende aangepaste herstelmaatregel werd gevorderd:

"(...) Herstelvordering:

Door het Agentschap voor natuur en bos worden op vraag van parketmagistraat volgende herstel maatregelen gevorderd:

Kadastrale perceelnummers
aanpalende perceel

- *Verwijderen van alle niet vergunde constructies op de percelen: o.a. afsluitingen, stalling (container), tuinhuis, schuilhokken voor dieren*
- *Verwijderen van oude auto en alle aanwezige afvalstoffen.*

- *Verwijderen van alle dieren (o.a. pony, schapen, neerhofdieren) van de percelen.*
- *Verwijderen van aangeplante sierbomen en sierstruiken.*
- *Verwijderen van uitgegraven wortelstelsels en gestapelde hout.*
- *Effenen van het terrein.*
- *Heraanplanten van het bosperceel met standplaatsgeschikte boomsoorten zoals zomereik, berk, witte els, tamme kastanje eventueel aangevuld met lijsterbes, sporkehout, vlier, ..*

Bosplantsoen met een hoogtemaat van 90-120 cm.

Maximum plantafstand: 3,00 meter x 3,00 meter

Gedurende drie jaar vrijstellen van de jonge boompjes tegen overgroeisende hinderende vegetatie.

Afgestorven boompjes dienen tijdens het plantseizoen te worden vervangen tot de herbebossing is geslaagd.

Beplantingen dienen te worden uitgevoerd tijdens het plantseizoen (periode vanaf november tot omstreeks half maart, naargelang weersomstandigheden).

Verwijderen en legaal afvoeren van gestorte afval in aanpalende bosperceel

Kadastraal perceel

- *Verwijderen van alle aangevoerde materialen en gestorte afval op het perceel (bouwafval en andere afvalstoffen, metalen, oude auto, ...) en legaal afvoeren.*
- *Verwijderen van wortelstelsels bomen en gestapelde hout en legaal afvoeren.*
- *Verwijderen van alle op de percelen aanwezige niet vergunde constructies: o.a. omheiningen, stacaravan, hondennren, schuilhokken, bergingscontainer (= bergruimte van camion), speeltuigen, plastieken zwembad, groot metalen hek, in opbouw zijnde chalet, watermeterput, ..*
- *Opbreken van alle aangelegde verhardingen en herstellen van de bosbodem in oorspronkelijke toestand.*
- *Heraanplanten van gecreëerde open zones in het bosperceel met standplaatsgeschikte boomsoorten zoals zomereik, berk, witte els, tamme kastanje eventueel aangevuld met lijsterbes, sporkehout, vlier, ..*

Bosplantsoen met een hoogtemaat van 90-120 cm.

Maximum plantafstand: 3,00meter x 3,00 meter

Gedurende drie jaar vrijstellen van de jonge boompjes tegen overgroeisende hinderende vegetatie.

Afgestorven boompjes dienen tijdens het plantseizoen te worden vervangen tot de herbebossing is geslaagd.

Beplantingen dienen te worden uitgevoerd tijdens het plantseizoen (periode vanaf november tot omstreeks half maart, naargelang weersomstandigheden) .

De herstelmaatregelen dienen te worden Uitgevoerd tegen uiterlijk 15 april 2010. (...)"

19. Bij proces-verbaal van 22 juni 2011 bevestigde de natuurinspecteur dat de herstelmaatregel, zoals geformuleerd in het proces-verbaal van 5 oktober 2009, ongewijzigd bleef met de aanvulling dat niet-vergunde constructies die naderhand op de percelen zijn bijgeplaatst, eveneens dienen te worden verwijderd.

Tenlasteleggingen D, E en F

20. Op 18 november 2009 werd (het al hierboven vermelde) proces-verbaal opgesteld met betrekking tot de verbouwing van de chalet op het perceel

verklaarde dat hij de chalet die er destijds al stond, verbouwde. Het originele skelet van de chalet zou er nog staan. Hij had wel de oude planken aan de buitenkant, oude verrotte balken aan de bodem en de roofing vervangen. Hij had ook het puntdak vervangen door een plat dak.

vermeldde "dat hij al twintig jaar in de bouw zit" (OK 2, pagina 4 straf dossier).

21. Het mondeling gegeven bevel de werken in verband met de verbouwing en de wijziging van de dakvorm van de chalet te staken (OK 2, pagina 2 straf dossier), werd op 27 november 2009 bekrachtigd (OK 2, pagina 15 straf dossier).

22. Er werd een regularisatieaanvraag ingediend op 10 februari 2010. De aanvraag werd afgewezen op 4 mei 2010 op grond van de motivering: "Overwegende dat uit het advies van ANB van 6 april 2010 blijkt dat er een gedeeltelijke ontbossing heeft plaatsgevonden; Overwegende dat een ontheffing op het verbod op ontbossing en een compensatievoorstel ontbreken" (OK 2, pagina 31 straf dossier).

Een tweede aanvraag werd ingediend op 17 juni 2010 en eveneens afgewezen. De beslissing van 5 oktober 2010 vermeldt: "Gelet op het KB van 4 juni 1958 betreffende de vrije stroken langs autosnelwegen. Overwegende dat de te regulariseren constructie volledig binnen deze strook valt" (OK 2, pagina 40 straf dossier). Het beroep tegen deze weigeringsbeslissing werd door de deputatie van de provincieraad van op 13 januari 2011 afgewezen. Tegen deze beslissing werd een vordering tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Door de beklaagde werd op de zitting van 11 februari 2014 een niet-getekend afschrift van een arrest nr. van 29 oktober 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen neergelegd als stuk. In dit arrest werd het beroep van de beklaagde tegen de weigeringsbeslissing van de deputatie van 13 januari 2011 ontvankelijk en gegrond verklaard. De Raad voor Vergunningsbetwistingen vernietigde de weigeringsbeslissing voor het verbouwen van een weekendverblijf (voorstel tot regularisatie) op het perceel met kadasternummer en aan de deputatie werd bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het beroep van de beklaagde en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest. De Raad voor Vergunningsbetwistingen baseerde zijn beslissing onder meer op volgende overwegingen:

"(...) De Raad moet vaststellen dat de verwerende [= de deputatie] noch de tussenkomende partij [= Agentschap wegen en werken] een behoorlijk bekendgemaakte beslissing van de Koning kan voorleggen waaruit blijkt dat het op- en afrittencomplex in kwestie, waaraan de eigendom van de verzoekende partij [= de beklaagde] paalt, tot het openbaar domein van de autosnelweg behoort. De tussenkomende partij legt wel stukken voor waaruit blijkt dat de ter plaatse tot het domein van de autosnelweg behoort, maar deze indeling heeft volgens het bijgevoegde plan enkel betrekking op de autosnelweg als dusdanig, en niet op het op- en afrittencomplex.

De premisse waarop het ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 20 augustus 2010 is gesteund, met name de ligging van het perceel in een zone non aedificandi van 30 meter langs de grens van de autosnelweg, mist derhalve feitelijke en juridische grondslag. Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer werd genomen met schending van artikel 1 en 10 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut van autosnelwegen en artikel 1 van het K.B. van 4 juni 1958 betreffende de vrije stroken de autosnelwegen. Aangezien de weigeringsbeslissing van de verwerende partij enkel en alleen is ingegeven door het ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer, en de bevoegdheid van verwerende partij gezien dit ongunstig advies een gebonden bevoegdheid betreft, is deze weigeringsbeslissing eveneens behept door deze onwettigheid. De bestreden weigeringsbeslissing van de verwerende partij wordt niet gedragen door in rechte en in feite aanvaardbare motieven. (...)"

23. Op 12 april 2011 werden door het Agentschap RWO Oost-Vlaanderen de volgende vaststellingen gedaan met betrekking tot de percelen
en (die alle gelegen in een gebied voor verblijfsrecreatie; het
perceel ligt deels in een reservatiegebied):

"(...) Het terrein is niet toegankelijk, de vaststellingen zijn gebeurd vanaf de toegangsweg, de achterkant van het perceel en het afrittencomplex.

Rond de terreinen zijn afsluitingen geplaatst, nu eens draad tussen ijzeren paaltjes, dan weer draad tussen houten paaltjes en op andere plaatsen staan houten afsluitingen. De toegang tot het terrein is afgesloten door een ijzeren hek gevat tussen twee ijzeren palen. Op het terrein en vanaf het ijzeren hek is verharding (fijn grind) aangebracht dat dient als toegang tot twee constructies waarvan één constructie er uitziet als een omgebouwde container met op de kopzijde twee houten opendraaiende deuren. Bovenaan deze deuren is reclame zichtbaar waarop vermeld staat:

Rechts naast deze "container" staat een houten tuinhuis/bergplaats met zadeldak. Voor dit tuinhuis staat een stelling en een ijzeren bak.

Links van de container ligt een vrij omvangrijke hoop brandhout.

Verder werd vanaf de toegangsweg en achterkant van perceel en onder meer nog het volgende vastgesteld:

1. een houten chalet met plat dak. De buitenwanden van de chalet bestaan uit recentelijk aangebrachte houten planchetten die momenteel nog niet tot tegen de onderkant van het plat dak werden aangebracht.
2. een ijzeren vollère
3. naast de vollère ligt een betonnen plateau
4. een vrij omvangrijk houten chalet met plat dak
5. In de omgeving van het toegangshek staat een houten tuinhuis (ongeveer 3m x 2m) met zadeldak
6. naast voornoemd tuinhuis ligt een stapel brandhout (ongeveer 2,50 m hoog en afgedekt met blauw zeildoek
7. een trampoline, picnictafel, dubbele schommel, tuinornament

8. een prefab garage dienstig als stroberging
9. en vervallen tuinhuis (ong. 3m x 3m) met zadeldak

Vormoemde wederrechtelijke constructies zijn eveneens zichtbaar van op het afrittencomplex. Zichtbaar van op het afrittencomplex werd onder meer vastgesteld:

1. een wit houten kippenhok (ong. 3m x 2m)
2. een stacaravan met overdekt terras
3. een stapel kasseistenen
4. een siervijver
5. een klein kippenhok
6. naast de houten chalet ligt een stapel brandhout (...)"

24. Bij brief van 16 december 2011 maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellenvordering over, na positief advies door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert:

"Het volledig saneren van het terrein door het verwijderen van alle constructies (o.a. de verbouwde chalet, de stacaravan, de diverse tuinhuisjes, containers, dierenren en -hokken, verhardingen, omheining en toegangshek e.d.) (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein. Alle materialen, voorwerpen en afval dienen te worden verwijderd op een legale manier.

Het aanplanten van bomen op het kwetsieuzere terrein, na het verwijderen van de aangeplante sierbomen en -struiken en het herstellen van de bosbodem, d.i. volgens het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, dd. 5/10/2009."

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zet uiteen dat de overtredingen gepaard zijn gegaan met het doorbreken van het stakingsbevel en geheel of gedeeltelijk in strijd zijn met de bestemmingsvoorschriften:

"De perceelsinvulling wordt gekenmerkt door een aaneenschakeling van verschillende gebouwde/geplaatste constructies, verspreid over heel het eigendom, in een amalgaam aan materialen. Het geheel laat een slordige indruk na.

Volgende constructies/inrichtingen liggen in het GRUP volledig binnen de zone voor verkeerswisselaar tussen hoofdweg en primaire weg II (artikel 62) : een houtstapel, chalet, kippenhok, siervijver, een stacaravan met overdekt terras, een hondenhok met ren, een wit houten kippenhok en een tuinhuis.

Tijdens de regularisatieprocedure werd het conform artikel 7.5.9 van de Codex blindend advies ingewonnen van de beheerder van de weg, met name Agentschap Wegen en Verkeer.

De wegbeheerder stelt dat ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 4 juni 1958 betreffende de vrije stroken langs autosnelwegen, langsheen deze grens met de autosnelweg (op- en afrittencomplex) een bouwvrije strook van 30m breed dient gerespecteerd worden.

Daarnaast bevinden er zich volgende constructies/inrichtingen op het gedeelte van terrein gelegen in gebied voor verblijfsrecreatie volgens het gewestplan: een omgebouwde container, een tuinhuis, bergplaats, een stelling en een ijzeren bak, een hoop brandhout, een ijzeren volière met een betonnen plateau, een stapel brandhout, en nog een grindverharding.

Deze uitgevoerde werken hebben geen enkele binding met recreatieve en toeristische accommodatie. De inrichting van het terrein met een grote verscheidenheid aan materiaal - die allerminst aan de minimale vereisten van welstand voldoen - staat duidelijk het bedoelde gebruik van het terrein in de weg.

Tot slot is voor het gedeelte van het terrein, waar een trampoline, picknicktafel, een dubbele schommel, een tuinornament en de prefabgarage (dienst doend als stroberging) naast de zone voor recreatie volgens het gewestplan, een reservatiezone van toepassing. Met toepassing van artikel 4.3.8 §2 VCRO kan een stedenbouwkundige vergunning niet worden verleend voor het bouwen van een constructie in een reservatiestrook behoudens wanneer zou blijken dat de reservatiezone niet binnen een periode van vijf jaar zal aangewend worden en mits het voorleggen van een akte van afstand van meerwaarde.

Ook hier geldt dat voornoemde inrichtingen onacceptabel zijn en geen enkele binding vertonen met recreatieve en toeristische accommodatie, wat voor dit deel van het terrein de (ondergeschikte) gronddeur blijkt te zijn. Daarenboven geldt voor dit deel van het terrein principieel een bouwverbod in functie van het vrij waren van het terrein voor een eventuele verbreding van de

De hoeveelheid aan constructies, de aard en de materialisatie ervan, verstoren een normaal gebruik van het deel van terrein waar constructies toegelaten zijn, namelijk het deel gelegen binnen het recreatiegebied volgens het gewestplan. De goede ordening van de plaats is hierdoor sterk verstoord.

Het plaatsen van alle genoemde constructies en de inrichting van het perceel betreffen zondermeer vergunningsplichtige werken tengevolge art. 4.2.1. van de VCRO. Ook het vrijstellingsbesluit dat sinds 1/12/2010 van kracht is, is buiten toepassing.

De bestemmingsvoorschriften worden ontegensprekelijk geschonden."

Tevens zette de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur uiteen waarom het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken niet kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen.

25. Op 2 augustus 2013 werden door het Agentschap RWO Oost-Vlaanderen nog de volgende vaststellingen gedaan:

"(...) De omheining en de afsluiting van het terrein werd niet gewijzigd. Volgende constructies werden reeds van het terrein verwijderd:

- *Twee constructies (een omgebouwde container en houten tuinhuis/bergplaats met zadeldak) met verharding in fijn grind stelling en ijzeren bak*
- *Hoop brandhout*
- *Ijzeren volière*
- *De stapel brandhout naast het houten tuinhuis, afgedekt met blauw zeildoek*
- *Trampoline*
- *Een prefab garage dienstig als stroberging. Een vervallen tuinhuis met zadeldak*
- *Wit houten kippenhok*
- *Een klein kippenhok*

Daarnaast werd eveneens vastgesteld dat:

- *De houten chalet met plat dak verder werd afgewerkt door het verder aanbrengen van de houten planchetten (foto 17, 18), en achteraan werd uitgebreid (foto 16, 18; het gedeelte in anders gekeurde planchetten). Dit volume is ter hoogte van de rechtergevel, achteraan toegankelijk (foto 3-5, 19). Voor de opening werden verschillende materialen werden gestapeld. (foto 8). Vooraan bevindt zich een betonnen verharding onder het aanpalend afdak (foto 7, 10)*
- *het betonnen plateau nog niet werd verwijderd (foto 6)*
- *Het houten tuinhuis met zadeldak in de omgeving van het toegangshek nog niet werd verwijderd (foto 33)*
- *Picknicktafel, schommel, tuinornament zich nog op het terrein bevinden (foto 30)*
- *Stacaravan met overdekt terras nog niet werd verwijderd (foto 23,24). Siervijver zich nog op het terrein bevindt (foto 21,22)*

- *Nieuwe groene houten afsluitingen op het perceel werden aangebracht (foto 25, 29, 30, 31, 32)*

Nadat we het terrein verlaten hadden, nam de advocate met mij telefonisch contact op, waarin ik haar bevestigde dat we de vaststellingen gedaan hebben onder instemming van en dat ik haar per e-mail zou informeren op het ogenblik het navolgend proces-verbaal overmaak aan het parket. (...)"

Plaatsopneming door de rechtbank op 19 november 2013

26. De bevindingen van de rechtbank tijdens de plaatsopneming op de betrokken percelen op 19 november 2013 werden door de rechtbank opgenomen in een proces-verbaal.

Tevens werd naar aanleiding van deze plaatsopneming nog navolgend proces-verbaal (met foto's genomen tijdens de plaatsopneming) opgesteld door de Inspectie RWO en een navolgend proces-verbaal (correctie notitienummer in navolgend proces-verbaal door het Agentschap Natuur en Bos.

Het Agentschap RWO Oost-Vlaanderen maakte volgende opmerkingen:

*"(...) Op het perceel zien we bij het binnenkomen langs het toegangshek en links daarvan (F1, 2) een hoop afval (stuk roofing van een dak, hoop kasseistenen, plasticbuis, resten van steenslag, treinbilzen, ...), wat verder ligt een ingegraven betonnen put (F11) die afgesloten is met een metalen deksel. In de put is een aansluiting/toevoer te zien van het openbaar waterleidingsnet.
Op een andere plaats ligt plasticafval en een houten palet (F5,6,20). Verder zien we een uit de bodem stekende grijze plasticen buis met deksel (F22). Dit deksel zat te vast om te verwijderen (hier zou volgens de eigenaar watertoevoer aanwezig zijn om de bomen water te geven) ..
Een stacaravan met overdekt terras en steenslag op antiworteldoek, barbecue en houten sierafsluitingen (F12,13,29), een betonnen plateau (F21), een verlichtingspaal (F14,16), siervijver (F23), metalen toegangshek (F17,18), tuinhuis (F25), chalet met plat dak waar tegen de gevel, houtafval, plasticbuizen en onderdelen van een afsluiting staan (F3,4,19,24).
Langs de achterkant van de chalet (kant verkeerswisselaar) is een deel van de gevel (uitbreiding van de chalet) in een andere materiaal (F7,8) uitgevoerd sinds onze vaststellingen van 25/07/2013.
We stellen vast dat op het perceel en ontbossing is uitgevoerd en momenteel hoogstammige fruit- en sierbomen zijn aangeplant.
Uit de bodem steekt een grijze plasticen buis afgedekt met een plasticen deksel. Na het verwijderen van dit deksel zien we een waterleiding zitten die, volgens de heer zou gebruikt worden om de aangeplante bomen van water te voorzien (F9,10). Op het perceel staan ook nog een dubbele schommel, een picknickbank, een tuinomament en houten afsluitingen (FF28,30). (...)"*

Het Agentschap Natuur en Bos maakte volgende opmerkingen:

"(...) Perceel er

*Op deze percelen zijn wijd verspreid 14 hoogstammige fruit- en sierbomen aangeplant, alsook 2 kerstbomen en een pappelruier.
Gezien dit geen bosboomsoorten betreft die ook wijd verspreid zijn aangeplant, kan deze aanplanting niet worden aanvaard als herbebossing. Dit voldoet niet aan de gevraagde herstelmaatregel inzake herbeplanten van het perceel zoals omschreven in navolgend pv d.d. 05/10/2009.*

We stellen vast dat op het terrein een grijze plasticen koker uit de grond tevoorschijn komt voorzien van plasticen afdekplaat. Na verwijderen van de afdekplaat zien we dat in de koker een leidingbuis uitkomt. *verklaart op onze vraag dat dit een waterleidingsbuis is die hij heeft aangelegd om zijn bomen water te geven. Deze leiding is aangelegd zonder machtiging noch van het huidige Agentschap voor Natuur en Bos, noch van het vroegere Bosbeheer afdeling bos en Groen) en is geen noodzaak in een bos. Op betreffende perceel staan onder andere nog een dubbele schommel een picknickbank, een tuinomament en houten afsluitingen, die niet zijn verwijderd. Voor wat betreft deze percelen dienen bijgevolg nog volgende herstelmaatregelen te gebeuren:*

1. Verwijderen houten afsluitingen op en rond het perceel.
2. Verwijderen van alle nog aanwezige tulgen en constructies: o.a. picknickbank, dubbele schommel, tuinomament.
3. Uitgraven en verwijderen van de aangelegde plasticenkoker en leidingbuis. De sleuf dient daarna te worden aangevuld met zuivere grond.
4. Verwijderen van de aangeplante sierbomen en sierstruiken.
5. Heraanplanten van het bosperceel met standplaatsgeschikte boomsoorten zoals zomereik, berk, witte els, tamme kastanje eventueel aangevuld met lijsterbes, sporkehout, vlier,...

Bosplantsoen met een hoogtemaat van 90-120 cm.

Maximum plantafstand: 3,00 meter x 3,00 meter

Gedurende drie jaar vrijstellen van de jonge boompjes tegen overgroeïende hinderende vegetatie.

Afgestorven boompjes dienen tijdens het plantseizoen te worden vervangen tot de herbabossing is geslaagd.

Bepantingen dienen te worden uitgevoerd tijdens het plantseizoen (periode vanaf november tot omstreeks half maart, naargelang weersomstandigheden).

Uit te voeren tegen uiterlijk 31 maart 2014.

Perceel

Op dit perceel ligt nog op verschillende plaatsen bouwafval: onder andere gestapeld in omgeving van chalet en stacaravan en op enkele plaatsen verspreid op het perceel, genoteerd door de aanwezige griffier, die de Voorzitter van de rechtbank vergezelt. Tal van constructies zijn nog niet verwijderd, waaronder stacaravan met overdekt terras, betonnen plateau, siervijver, metalen toegangshek, houten chalet, watermeterput, tuinhuis, treinbleizen aan aangeplante beukjes, verlichtingspaal, ...

Hiervan wordt navolgend proces verbaal opgesteld door de Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van Inspectie RWO Oost Vlaanderen, die eveneens bij de plaatsopname aanwezig was.

Er bevindt zich een gelijkaardige grijze plasticen koker in de grond met afdekplaat, zoals op perceel en waar leiding in uitmondt.

Voor wat betreft het herbabossen van het perceel stellen we vast dat enkel een notelaar en een sierwilg zijn aangeplant. Dit zijn geen bosboomsoorten.

Er zijn ook enkele beuken aangeplant die dicht opeen staan en een haag vormen.

Dit voldoet niet aan de gevraagde herstelmaatregel inzake herbepanting van het perceel zoals omschreven in navolgend pv

d.d. 05/10/2009.

Uit het aanvankelijk pv

d.d. 02/09/2008 blijkt dat een strook van 11

meter op 11 meter is kaalgekapt. Er worden minstens 35 stobben van recent gekapte dennen geteld.

We stellen vast dat de open plek momenteel groter is dan de voormelde kaalgekapte strook. Dit wijst erop dat nog bomen zijn gekapt en stronken zijn gerooid.

Uit een orthofoto van 2006 blijkt dat het perceel volledig was bebost: zie bijlage 1.

Volgende herstel maatregelen dienen nog te worden uitgevoerd:

1. Verwijderen van alle nog aanwezige bouwafval op het ganse perceel.
2. Verwijderen van alle nog aanwezige constructies: hiervoor wordt verwezen naar het navolgend pv die door inspectie RWO zal worden opgesteld.

3. Verwijderen van de aangeplante sierwilg en notelaar.
4. Uitgraven en verwijderen van de aangelegde plastiëkkoker en leidingsbuis. De sleuf dient daarna te worden aangevuld met zuivere grond.
5. Heraanplanten van de open oppervlakte van het bosperceel (na verwijderen van voormelde onder punt 1, 2 en 3.

Heraanplanten van het bosperceel met standplaatsgeschikte boomsoorten zoals zomereik, berk, witte els, tamme kastanje eventueel aangevuld met lijsterbes, sporkehout, vlier, ..

Bosplantsoen met een hoogtemaat van 90-120 cm.

Maximum plantafstand: 3,00meter x 3,00 meter

Gedurende drie jaar vrijstellen van de jonge boompjes tegen overgroeïende hinderende vegetatie.

Afgestorven boompjes dienen tijdens het plantseizoen te worden vervangen tot de herbebossing is geslaagd.

Bepantingen dienen te worden uitgevoerd tijdens het plantseizoen.

(periode vanaf november tot omstreeks half maart, naargelang weersomstandigheden).

Uit te voeren tegen uiterlijk 31 maart 2014.

Perceel

In betreffende perceel wordt geen gestorte afval meer waargenomen.

Bijkomende inlichtingen betreffende de aanwezige stacaravan:

Op 22 maart 2007 (aanvankelijk pv) werd vastgesteld dat een stacaravan aanwezig was op perceel en dat de caravan ondersteund was door hout afkomstig van de gevælde bomen. Mogelijks is deze caravan er door geplaatst na de ontbossing van het perceel en stond deze niet op het perceel wanneer dit heeft aangekocht. Momenteel staat de stacaravan op perceel

Zie foto's bij aanvankelijk pv

Als bijlage 1 orthofoto van 2006 waaruit blijkt dat de percelen volledig waren bebost. (...)"

Beoordeling

Tenlasteleggingen A, B en C:

27: Onder deze tenlasteleggingen wordt de beklagde vervolgd door het openbaar ministerie wegens het achterlaten van bouw- en snoeiafval op de betrokken percelen te in de periode van 3 september 2008 tot en met 22 april 2013 (dag van de dagvaarding).

De onder de tenlasteleggingen A en B vermelde feiten, gepleegd onder gelding van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (hierna "Afvalstoffendecreet"), zijn na de inwerkingtreding van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen ("Materialendecreet") op 1 juni 2012, nog steeds strafbaar gesteld, thans als overtreding van art. 12, §1, van het vermelde Materialendecreet.

De feiten zijn ook bewezen voor de beklagde.

Dat er afval aanwezig was op de terreinen bleek reeds bij de controle op 2 september 2008 en uit de daaropvolgende controles is gebleken dat dit zo is gebleven, weliswaar in wisselende mate (zie bijvoorbeeld de controle op 10 juli 2009 waarbij werd vastgesteld dat de hopen bouwafval grotendeels werden opgekuist). Dat er bestendig afval werd achtergelaten op de terreinen kon tijdens de plaatsopneming op 19 november 2013 (weliswaar na de datum van het bevel tot dagvaarding en dus buiten de voorziene incriminatieperiode) ook door de rechtbank worden waargenomen en blijkt ook uit de omstandige beschrijving van de vaststellingen in het navolgende proces-verbaal van het Agentschap RWO Oost-Vlaanderen.

Het begrip "achterlaten van afval" in de zin van artikel 12 Afvalstoffendecreet/Materialendecreet heeft een ruime draagwijdte. Niet alleen het storten van een voorwerp waarvan men zich ontdoet (sluikstorten) of het laten staan of liggen van een voorwerp waarvan men zich ontdoet of moet ontdoen (bijvoorbeeld het stapelen van afval op een eigen terrein), houden het "achterlaten" van afval in. Het slaat ook op het laten voortduren van de aldus ontstane toestand. Met "achterlaten" wordt dus niet alleen het storten maar ook het verzuim om het gedeponeerde afval te verwijderen, bedoeld (Cass. 22 februari 2005, Cass. 11 januari 2011).

De beklagde handelde niet louter door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid maar opzettelijk in de zin van art. 16:6:3, §1 DABM.

Tenlastelegging D

28. Onder deze tenlastelegging wordt de beklagde door het openbaar ministerie vervolgd voor het plegen van stedenbouwkundige inbreuken, op de percelen te met kadasternummer op niet nader te bepalen data in de periode van 3 september 2008 tot 12 april 2011, namelijk met betrekking tot:

- een omgebouwde container,
- een houten tuinhuis/bergplaats met zadeldak (naast de container),
- een houten chalet met plat dak,
- een ijzeren volière,
- een houten tuinhuis met zadeldak (aan het toegangshek),
- een hondenren en hondenhok,
- een trampoline, picknicktafel, dubbele schommel en tuinornament,
- een prefab garage dienstig als stroberging,
- een vervallen tuinhuis,
- een wit houten kippenhok,
- een grote stacaravan met overdekt terras en vaste bbq,
- een klein kippenhok,
- afsluitingen op en rond de eigendom.

Deze concrete gedragingen worden aangemerkt als een inbreuk op artikel 99, §1-1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ("Stedenbouwdecreet") dat tot 1 september 2009 bepaalde dat niemand zonder stedenbouwkundige vergunning mocht bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hadden op de stabiliteit.

Artikel 146, 1° Stedenbouwdecreet stelde strafbaar diegene die, onder meer, de bij de artikelen 99 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt.

Sinds 1 september 2009 is het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning verrichten van de hiernavolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, een inbreuk op artikel 4.2.1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ("VCRO"):

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie;
- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat;
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie.

Een constructie wordt in artikel 4.1.1, 3° VCRO gedefinieerd als "een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, een publiciteitsinrichting of uithangbord, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds".

Het uitvoeren, voortzetten of in stand houden van dergelijke handeling is, zoals vermeld in de dagvaarding, strafbaar gesteld op grond van artikel 6.1.1, 1° VCRO en wel met dezelfde straffen als voorheen in het Stedenbouwdecreet 1999. Het instandhouden van de vermelde handeling is op grond van artikel 6.1.1, derde lid VCRO, en ook sinds 1 augustus 2003 al volgens artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999, enkel strafbaar voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen is in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (artikel 1.1.2, 10° VCRO).

De incriminatieperiode loopt voor deze tenlastelegging voor en na 1 september 2009. De misdrijfomschrijving dient derhalve te worden aangepast als volgt:

"Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door

namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit en vanaf 1 september 2009 bij inbreuk op de artikelen 6.1.1, 1° VCRO hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° VCRO, te hebben verricht, namelijk het optrekken of plaatsen van een constructie, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat; of het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, namelijk (...)°.

Deze feiten zijn ook bewezen voor de beklaagde. De geïndiceerde inbreuken werden allen uitgevoerd binnen de voorziene, niet-verjaarde, incriminatieperiode.

Bij de controle op 22 maart 2007 van het Agentschap Natuur en Bos werd de stacaravan reeds opgemerkt. De beklaagde benadrukte tijdens de plaatsopneming op 19 november 2013 dat deze caravan al aanwezig was toen hij de percelen had gekocht. De rechtbank stelt vast dat hij dit in ieder geval niet met zoveel woorden verklaarde bij zijn verhoor op 21 april 2007. Bovendien doet dit er weinig toe. Tijdens de plaatsopneming merkte de beklaagde immers zelf op dat de stacaravan sowieso nog verplaatst werd. Uit een vergelijking van de oorspronkelijke foto's genomen op 22 maart 2007 en de huidige toestand (bijvoorbeeld de foto's van de plaatsopneming) blijkt ook duidelijk dat naderhand van de stacaravan een vaste inrichting werd gemaakt.

De hondenren, container, tuinhuisje, omheiningen etc. werden vastgesteld bij de controles van het Agentschap Natuur en Bos op 2 september 2008, op 10 juli 2009 en 5 oktober 2009. De overige in de dagvaarding vermelde constructies werden nog later vastgesteld bij de controles door het Agentschap RWO op 18 november 2009 en 12 april 2011.

Het opbouwen van de chalet werd vastgesteld op 5 oktober 2009 door het Agentschap Natuur en Bos en de verdere verbouwingen werden nadien ook tijdens de controles door het Agentschap RWO vastgesteld.

Geen van de in de dagvaarding vermelde constructies waren vergund.

Tenlastelegging E

29. Onder deze tenlastelegging wordt de beklaagde door het openbaar ministerie vervolgd het uitvoeren, voortzetten of instandhouden van een

ontbossing in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 op de percelen te met kadastenummer op niet nader te bepalen data in de periode van 13 februari 2007 (uitbreiding van de incriminatieperiode waarvoor de beklaagde op de zitting van 28 mei 2013 vrijwillig is verschenen) tot 12 april 2011.

Deze concrete gedragingen worden aangemerkt als een inbreuk op artikel 99, §1-1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ("Stedenbouwdecreet") dat tot 1 september 2009 bepaalde dat niemand zonder stedenbouwkundige vergunning mocht ontbossen in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3, § 1 en § 2, van dat decreet.

Artikel 146, 1° Stedenbouwdecreet stelde strafbaar diegene die, onder meer, de bij de artikelen 99 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt.

Sinds 1 september 2009 is het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning ontbossen van met bomen begroeide oppervlakten, vermeld in artikel 3, §1 en §2 van het bosdecreet van 13 juni 1990, zoals vermeld in artikel 4, 15° van dat decreet, een inbreuk op artikel 4.2.1, 2° VCRO.

Het uitvoeren, voortzetten of in stand houden van dergelijke handeling is, zoals vermeld in de dagvaarding, strafbaar gesteld op grond van artikel 6.1.1, 1° VCRO en wel met dezelfde straffen als voorheen in het Stedenbouwdecreet 1999. Het instandhouden van de vermelde handeling is op grond van artikel 6.1.1, derde lid VCRO, en ook sinds 1 augustus 2003 al volgens artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999, enkel strafbaar voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen is in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (artikel 1.1.2, 10° VCRO).

De incriminatieperiode loopt voor deze tenlastelegging voor en na 1 september 2009. De misdrijfsomschrijving dient derhalve te worden aangepast als volgt:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-2° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, te hebben ontbost in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3 § 1 en 3 § 2 van dit decreet, en vanaf 1 september 2009 dezelfde handelingen bij inbreuk op de artikelen 6.1.1, 1° VCRO hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° VCRO, te hebben verricht, ..."

Bossen in de zin van het bosdecreet zijn volgens artikel 3 van dat decreet grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen (§1). Onder de voorschriften van het decreet vallen eveneens (§2):

1. de kaalvlakten, voorheen met bos bezet, die tot het bos blijven behoren;
2. niet-beboste oppervlakten die nodig zijn voor het behoud van het bos, zoals de boswegen, de brandwegen, de aanpalende of binnen het bos gelegen stapelplaatsen, dienstterreinen en ambtswoningen;
3. bestendig bosvrije oppervlakten of stroken en recreatieve uitrustingen binnen het bos;
4. de aanplantingen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de houtvoortbrengst, onder meer die van populier en wilg, uitgezonderd de kortomloop-houtteelt waarvan de aanplant plaatsgevonden heeft op gronden die op dat ogenblik gelegen zijn buiten de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals bepaald in artikel 1.1.2, 10° VCRO;
5. de grienden.

Ontbossen in de zin van het bosdecreet is iedere handeling waardoor een bos geheel of gedeeltelijk verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven (artikel 4, 17° bosdecreet).

Deze felten zijn ook bewezen voor de beklaagde.

De toestand van de percelen voor de allereerste vaststellingen op 22 maart 2007 blijkt voldoende uit de orthofoto van 2006 (Geografisch Informatiesysteem Oost) die bij navolgend proces-verbaal van het Agentschap Natuur en Bos werd gevoegd. Er was toen ontegensprekelijk sprake van een volkomen bebossing op de percelen.

De geviseerde inbreuken werden allen uitgevoerd binnen de voorziene, niet-verjaarde, incriminatieperiode. Op 22 maart 2007 werden de sporen van een recente ontbossing door de beklaagde vastgesteld. De foto's gevoegd aan het aanvankelijk proces-verbaal van het Agentschap Natuur en Bos met o.a. gestapeld hout en gestorte boomstronken laten geen enkele twijfel toe.

Deze ontbossing werd later nog verdergezet en bestendigd. Dit blijkt uit alle latere vaststellingen. De uitleg die de beklaagde hiervoor gaf, namelijk dat het om lorkenbomen in slechte toestand ging en zoals hij tijdens de plaatsopneming voorhield, dat hij enkel omgewaaide bomen had verwijderd, is gelet op de graad van bebossing die er in 2006 was totaal ongeloofwaardig en doet ook niet ter zake. De heraanplanting die gebeurde betrof immers enkel fruit- en sierbomen. Dit kon ook door de rechtbank worden vastgesteld tijdens de plaatsopneming op 19 november 2013.

Tenlastelegging F

30. Onder deze tenlastelegging wordt de beklaagde door het openbaar ministerie vervolgd voor het plegen van stedenbouwkundige inbreuken op de percelen te met kadasternummer op niet nader te bepalen data in de periode van 3 september 2008 tot 12 april 2011, namelijk door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, middels de aanleg van een siervijver, een betonnen plateau (naast de volière) en een grindpand/verharding.

Deze concrete gedragingen worden aangemerkt als een inbreuk op artikel 99, §1-4° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ("Stedenbouwdecreet") dat tot 1 september 2009 bepaalde dat niemand zonder stedenbouwkundige vergunning mocht het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen.

Artikel 146, 1° Stedenbouwdecreet stelde strafbaar diegene die, onder meer, de bij de artikelen 99 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt.

Sinds 1 september 2009 is het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, een inbreuk op artikel 4.2.1, 4° VCRO.

Het uitvoeren, voortzetten of in stand houden van dergelijke handeling is, zoals vermeld in de dagvaarding, strafbaar gesteld op grond van artikel 6.1.1, 1° VCRO en wel met dezelfde straffen als voorheen in het Stedenbouwdecreet 1999. Het instandhouden van de vermelde handeling is op grond van artikel 6.1.1, derde lid VCRO, en ook sinds 1 augustus 2003 al volgens artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999, enkel strafbaar voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen is in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (artikel 1.1.2, 10° VCRO).

De incriminatieperiode loopt voor deze tenlastelegging voor en na 1 september 2009. De misdrijfomschrijving dient derhalve te worden aangepast als volgt:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, en vanaf 1 september 2009 bij inbreuk op de artikelen 6.1.1, 1° VCRO hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de

vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° VCRO, te hebben verricht, namelijk het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

Deze feiten zijn ook bewezen voor de beklaagde.

De geviseerde inbreuken werden allen uitgevoerd binnen de voorziene, niet-verjaarde, incriminatieperiode. De siervijver, het betonnen plateau en het grindpand werden voor het eerst vastgesteld op 12 april 2011 bij de controle door het Agentschap Natuur en Bos.

Verzwarende omstandigheid artikel 6.1.1, tweede lid VCRO voor de tenlasteleggingen D, E en F

31. Het openbaar ministerie vordert ook dat ten aanzien van de beklaagde voor de tenlasteleggingen D, E en F de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1, tweede lid VCRO bewezen zal worden verklaard. Bij zijn verhoor door de lokale politie van de zone op 18 november 2009 verklaarde de beklaagde "Indien ik zou bouwen zal ik effectief een vergunning aanvragen, ik heb weet van de wet, ik zit al 20 jaar in de bouw". Uit het gevoegde inlichtingenbulletin van de beklaagde blijkt echter dat hij sinds 6 september 2006 invalide is. Op de zitting van 28 mei 2013 verklaarde de beklaagde dat hij nog gewerkt heeft in de bouwsector met zijn vader. Op basis van deze gegevens is de verzwarende omstandigheid naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen.

Wettelijke herhaling

32. Gelet op het vonnis van deze rechtbank, 19de kamer, van 16 november 2009, waarbij de beklaagde op strafgebied werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar, met volledig uitstel gedurende een termijn van 3 jaar en tot een geldboete van 3.000 euro, waarvan 1.500 euro met uitstel gedurende een termijn van 3 jaar, wegens huisjesmelkerij (3 feiten), inbreuken op de wooncode (2 feiten) en inbreuken op het kamerdecreet (5 feiten), met de verzwarende omstandigheid dat van voormelde activiteiten een gewoonte werd gemaakt, waarvan een afschrift werd gevoegd bij het strafdossier en dat in kracht van gewijsde was getreden op het ogenblik van de hierboven bewezen verklaarde feiten, is de staat van wettelijke herhaling voor hem ook bewezen.

Straf

33. De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F zijn voor de beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

- De feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, konden op grond van artikel 56 Afvalstoffendecreet - voor de inwerkingtreding van het DABM - worden bestraft met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en/of een geldboete van 100 tot 10.000.000 euro. Artikel 16.6.3, §1 DABM verlichtte de straf tot een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen, zodat deze straf moet worden toegepast (artikel 2 Strafwetboek).
- De straf voorzien in artikel 16.6.3, §1 DABM is ook de straf voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B en C.
- De feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, E en F kunnen op grond van artikel 6.1.1 VCRO worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro, of met één van deze straffen alleen.

De straffen voorzien voor de tenlasteleggingen A, B en C zijn de zwaarste (een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen)

De beklaagde heeft op enkele aanpalende percelen, die enerzijds deel uitmaken van het en anderzijds deel uitmaken van een toeristisch-recreatief verblijfsgebied te een belangrijke ontbossing verricht. Bovendien werden allerlei constructies opgericht, reliëfwijzigingen aangebracht, etc. Dit alles zonder stedenbouwkundige vergunning. Er werd op de percelen ook op verschillende tijdstippen vastgesteld dat afval (bouwafval en snoeiafval) werd achtergelaten door de beklaagde.

De beklaagde ging geheel eigengereid te werk en vertoonde een flagrant gebrek aan respect voor de geldende milieu- en stedenbouwkundige voorschriften.

De beklaagde heeft een beladen strafrechtelijk verleden. In die mate dat hij niet meer voldoet aan de wettelijke voorwaarden om uitstel van tenuitvoerlegging van zijn straf te kunnen krijgen. Bijzonder bezwarend is bovendien dat de beklaagde in het verleden ook reeds meermaals werd veroordeeld voor stedenbouwkundige inbreuken.

Gelet op deze elementen met betrekking tot de straftoemeting is de rechtbank van oordeel dat de hierna bepaalde geldboete de meest gepaste straf is voor de beklaagde. Deze geldboete moet voldoende hoog zijn om een afschrikwekkend effect te kunnen hebben op de beklaagde zodat hij

zich in de toekomst zou weerhouden van het plegen van dergelijke feiten. Bovendien komt een geldboete tegemoet aan de hoge maatschappelijke en milieukost die de feiten hebben veroorzaakt (o.a. door de verplichte tussenkomst van verschillende diensten als de politie, Natuur en Bos, RWO, justitie,...).

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 deciemmen wordt verhoogd.

34. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

35. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 19 oktober 2011 het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door

"het volledig saneren van het terrein door het verwijderen van alle constructies (o.a. de verbouwde chalet, de stacaravan, de diverse tuinhuisjes, containers, dierenren en -hokken, verhardingen, omheining en toegangshek e.d.) (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein. Alle materialen, voorwerpen en afval dienen te worden verwijderd op een legale manier. Het aanplanten van bomen op het kwestieuze terrein, na het verwijderen van de aangeplante sierbomen en -struiken en het herstellen van de bosbodem, d.i. volgens het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, dd. 5/10/2009"

Gelet op de omvang van de gevorderde werken acht de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een uitvoeringstermijn van 12 maanden ruimschoots voldoende als hersteltermijn.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag en per constructie indien het herstel niet binnen de opgelegde uitvoeringstermijn werd gerealiseerd.

Op 18 november 2011 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

36. De herstellvordering werd voor het overige afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op kennelijk onevenredige wijze wordt geschaad.

Daarbij beschikt zij over een ruim beoordelingskader. Daarbij kan onder meer worden verwezen naar de overwegingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zoals geciteerd in randnummer 24 van huidig vonnis.

Het enkele feit dat inmiddels blijkbaar een arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (nr. van 29 oktober 2013) zou zijn tussengekomen waarbij de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincieraad van van 13 januari 2011 voor het verbouwen van het weekendverblijf op het perceel kadastraal gekend als nr. werd vernietigd – arrest waarvan enkel een niet-getekend afschrift werd neergelegd door de beklagde (zie ook randnummer 22 van huidig vonnis) – doet aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Vooreerst betreft deze beslissing enkel het verbouwen van de chalet en heeft zij geen betrekking op de andere constructies die het voorwerp uitmaken van de herstellvordering. Bovendien betekent de vernietiging van deze weigeringsbeslissing voor een regularisatie uiteraard niet dat er ondertussen sprake zou zijn van een vergunde toestand. Een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van de chalet ligt nog steeds niet voor. Of er een vergunning kan worden afgeleverd blijft geheel onzeker aangezien de deputatie in haar beslissing van 13 januari 2011 gelet op de door haar aangenomen legaliteitsbelemmering (en welke door de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet werd aanvaard, zie randnummer 22 van huidig vonnis) geen verdere opportuniteitsoverwegingen ("goede ruimtelijke ordening") heeft opgenomen. Zij kan dit in een latere beslissing uiteraard wel nog doen.

Zolang er geen vergunning is bekomen moet de rechtbank zich echter voegen naar het oordeel van de handhavende overheid over de vereisten van de goede plaatselijke ordening zoals uitgedrukt in diens herstellvordering. De rechtbank verwijst hiervoor andermaal naar de overwegingen van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur die er in zijn herstellvordering op wijst dat de hoeveelheid aan constructies, de aard en de materialisatie ervan, een normaal gebruik van het deel van terrein waar constructies toegelaten zijn, namelijk het deel gelegen binnen het recreatiegebied volgens het gewestplan, verstoren en dat de goede ordening van de plaats hierdoor sterk verstoord is.

De kwade trouw van de beklagde, die doelbewust de bouw misdrijven pleegde er op speculerend dat de misdrijven toch zou blijven bestaan, maakt overigens dat hij zich ook niet op de onevenredigheid of de onredelijkheid van de herstellvordering zou kunnen beroepen.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Dit bleek ook tijdens de plaatsopneming door de rechtbank op 19 november 2013.

Hoewel sommige constructies sinds het opstellen van de herstellvordering werden verwijderd, kon dan worden vastgesteld dat bepaalde constructies nog steeds aanwezig waren. De herstellvordering strekt ertoe alle constructies te saneren. Geactualiseerd houdt dit dus in o.a. alle constructies vermeld navolgend proces-verbaal van het Agentschap Inspectie RWO van 28 november 2013 en navolgend proces-verbaal (correctie notitie nummer in navolgend proces-verbaal van het Agentschap Natuur en Bos van dinsdag 19 november 2013 (zie ook randnummer 26 van huidig vonnis).

Het aanplanten van bomen op het kwestieuze terrein, na het verwijderen van de aangeplante sierbomen en -struiken en het herstellen van de bosbodem diende volgens het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 5 oktober 2009, waarnaar in de herstellvordering wordt verwezen, oorspronkelijk te gebeuren tegen 15 april 2010. Deze datum werd in het navolgend proces-verbaal geactualiseerd tot 31 maart 2014.

Gelet op de inmiddels verstreken tijd moet echter worden aangenomen dat voor het volledige herstel, inclusief de herbebossing, een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis moet worden gegeven.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 250 euro per dag voor volledige herstel (inclusief de herbebossing) moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het volledige herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld wordt om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

VERWIJDERING AFVAL

37. Krachtens art. 16.6.4, DABM wordt wie afval achterlaat in strijd met de decretale bepalingen door de strafrechter veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een vastgestelde termijn. De veroordeelde kan worden verplicht tot terugbetaling van de kosten aan de gemeente, OVAM of het Vlaamse Gewest.

Tijdens de plaatsopneming door de rechtbank op 19 november 2013 bleek dat er op de betrokken percelen nog steeds afval aanwezig was. Dit resterende afval is het voorwerp van de bewezen verklaarde tenlastelegging C.

Uit een samenlezing van het proces-verbaal van plaatsopneming door de rechtbank en van het navolgend proces-verbaal van het Agentschap Inspectie RWO van 28 november 2013 blijkt dat het ging om allerhande bouwafval (stenen, plastic buizen, stukken roofing, resten van steenslag, treinbilzen, houten planken, pvc-buizen, resten dakbedekking,...) en plastic afval.

Gelet op de inmiddels verstreken tijd, is het noodzakelijk te bevelen dat de beklaagde tot verwijdering van het afval overgaat, uit te voeren binnen een korte termijn, onder verbeurte van een dwangsom zoals door het openbaar ministerie gevorderd.

De termijn voor uitvoering van dit bevel tot verwijdering van de resterende afvalstoffen kan worden bepaald op 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

De dwangsom zal verschuldigd zijn wanneer na het verstrijken van deze termijn het herstel niet zal zijn uitgevoerd. De rechtbank kent bijgevolg alleen een uitvoeringstermijn toe en geen respijtermijn bedoeld in art. 1385bis, vierde lid, Ger.W.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van

38. De burgerlijke partij vordert om de beklaagde te veroordelen tot een provisionele vergoeding van 1 euro voor materiële en morele schade.

heeft op de zitting en in haar nota verduidelijkt dat zij voor een gedeelte de blote eigendom heeft van vakantiewoningen in de nabijheid van de in deze zaak betrokken percelen. Er zou echter schade zijn aan deze woningen ten gevolge van handelingen die beweerdelijk door de beklaagde zouden zijn gesteld. Met name zouden er afvoerputten zijn

gedicht zodat vochtschade ontstond in de vakantiewoningen omdat het afvalwater geen afloop meer heeft.

Nergens uit de door de burgerlijke partij neergelegde stavingstukken blijkt dat er een oorzakelijk verband zou bestaan tussen de hierboven voor de beklaagde bewezen verklaarde inbreuken op de percelen gelegen te ten kadaster bekend onder en de door

beweerdelijk geleden schade aan de vakantiewoningen. Dit bleek ook tijdens de plaatsopneming van de rechtbank op 19 november 2013 waar duidelijk werd vastgesteld dat de afvoerputten die beweerdelijk door de beklagde zouden zijn gedicht te situeren zijn buiten deze betrokken percelen.

De vordering van de burgerlijke partij moet daarom worden afgewezen als ongegrond.

Overige burgerlijke belangen

39. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 6, 7, 38, 40, 41, 44, 45, 50, 56, 65 lid 1, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen vermeld in de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F;

art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der Instellingen;

art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2, 3 Koninklijk Besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001)

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak

VOORAFGAANDELIJK

Past de dagvaarding onder tenlastelegging E aan in die zin dat de incriminatieperiode loopt vanaf 13 februari 2007 in plaats van 3 september 2008 (uitbreiding van de incriminatieperiode waarvoor de beklaagde vrijwillig is verschenen op de zitting van 28 mei 2013).

Vult de dagvaarding aan als volgt:

- bij de tenlastelegging D:

"Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit en vanaf 1 september 2009 bij inbreuk op de artikelen 6.1.1, 1° VCRO hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° VCRO, te hebben verricht, namelijk het optrekken of plaatsen van een constructie, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat; of het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, namelijk (...)"

- bij de tenlastelegging E:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-2° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, te hebben ontbost in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3 § 1 en 3 § 2 van dit decreet, en vanaf 1 september 2009 dezelfde handelingen bij inbreuk op de artikelen 6.1.1, 1° VCRO hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de

vergunning, handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° VCRO, te hebben verricht, ..."

- bij de tenlastelegging F:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, en vanaf 1 september 2009 bij inbreuk op de artikelen 6.1.1, 1° VCRO hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° VCRO, te hebben verricht, namelijk het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt"

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F, bewezen voor de beklaagde (zonder de verzwarende omstandigheid voor de tenlasteleggingen D, E en F).

Veroordeelt de beklaagde voor hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F in staat van wettelijke herhaling samen tot een geldboete van 3.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 18.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 143,78 euro.

VERWIJDERING AFVAL

Veroordeelt de beklaagde overeenkomstig art. 16.6.4 DABM tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van al het in de tenlastelegging C en in randnummer 37 van huidig vonnis vermelde afval binnen een termijn van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door de beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 100 euro per dag vertraging in de naleving van deze veroordeling te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Verplicht de beklaagde, op grond van artikel 16.6.4, tweede lid DABM, tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt aan de beklaagde, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, het herstel op het perceel gelegen te **ten kadaster gekend onder** door het volledig saneren van het terrein door het verwijderen van **alle constructies** (o.a. de verbouwde chalet, de stacaravan, de diverse tuinhuisjes, containers, dierenren en -hokken, verhardingen, omheining en toegangshek e.d. en alle in navolgend proces-verbaal van het Agentschap Inspectie RWO van 28 november 2013 en navolgend proces-verbaal (correctie notitienummer in navolgend proces-verbaal van het Agentschap Natuur en Bos van dinsdag 19 november 2013 vermelde constructies) (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein. Alle materialen, voorwerpen en afval dienen te worden verwijderd op een legale manier. Het **aanplanten van bomen op het kwetsieuzere terrein, na het verwijderen van de aangeplante sierbomen en -struiken en het herstellen van de bosbodem**, d.i. volgens het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 5 oktober 2009 (en zoals geactualiseerd in navolgend proces-verbaal (correctie notitienummer in navolgend proces-verbaal van het Agentschap Natuur en Bos van

dinsdag 19 november 2013) (zie ook randnummers 18 en 26 van huidig vonnis).

en dit binnen een termijn van **12 maanden**, vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een **dwangsom ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 250 euro per dag vertraging** in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar maar ongegrond.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **25 maart 2014**,

Aanwezig:

voorzitter,
procureur des Konings
griffier.

/